

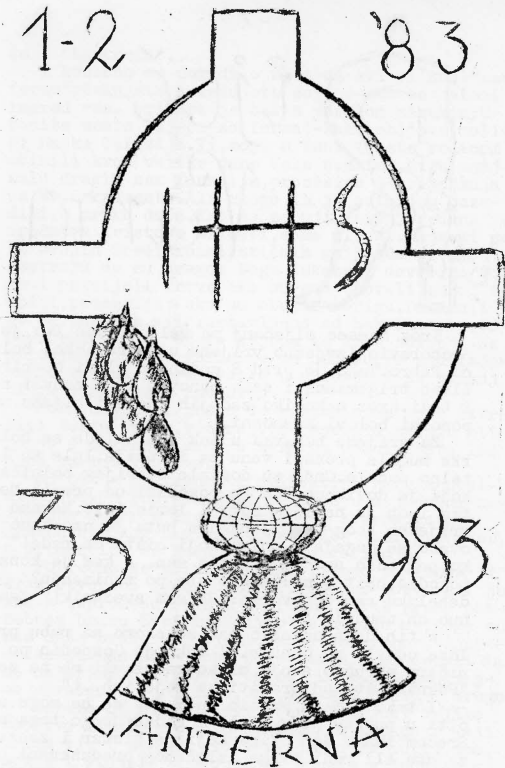

1983

LANTERNA SV. MARKA

1-2

'83

33

1983

LANTERNA

Riječ Vama

Kroz mjesec siječanj pa veljaču don Ivo je proboravio izvjesno vrijeme u zagrebačkoj bolnici Rebro. Tako je pred 8 godina u glavi operirao živac trigeminus i sada ponovio isti zahvat nešto i teži. Kroz nekoliko zadnjih mjeseci bijahu naime ponovni bolovi nesnosni.

Za vrijeme boravka u šok sobi mlade se bolničarke mučile pronaći venu za infuzije. Igle su im stalno pucale. Ondak se dozvale starijeg bolničara koji je doviknuo: "Ja ću pogoditi od prve!" Medutim i on je nabijao nogu i lomio igle. Nekako povrijeđen zbog neuspjeha dva puta je uzdahnuo: "E, ovako se događa s onima koji ništa ne rade!" Dakako, pogledao sam ga i šutio sam. A kad je konačno pogodio, upitao me: "A što ste po zanimanju?" Ovom debeljku sam odgovorio: "Ja sam svećenik!" Zamuknuo on, umudrio ja...

A tih dana nalazio sam se skoro na rubu prijelaza odavle na odande. I tako je Gospodin po bolničaru poručio svoju misao zadržavši me na zemlji: "Pokušaj što god uraditi za moje ime...!"

I tako sam se vratio kući. Još se ne mogu uklopiti u puninu svog stila i rada. Mnogo toga smeta. Srećom imamo don Stipa koji je bistar i zauzetan za sve. Ali radi svega izloženog preduskrсни broj "Lanterne sv. Marka" nije mogao ugledati svjetlo dana. Kad se dugotrajni manji naponi nakupe osvanut

će i "Lanterna"...

I konačno se dogodilo sada da svi vi koji "Lanternu" očekujete i radujete joj se - evo se nalazi ispred vas. Primite je baš s gornjom porukom: Uradite nešto lijepo za Isusa! - kako običava moliti ti Majka Terezija. Vi, moji u župi, to ste većinom učinili kroz velike dane Vele sedmice. Nije manjkalo dragih nam funkcija, procesija i prijanjanja uz sv. Sakramente. Ali mnogo ih je ostalo u pozadini, u mraku duše. Kao da za njih nisu predana sredstva Kristove milosti, sama milost. A neki se iz svojih tradicionalističkih gnijezda ne miču: smatraju da su dragom Bogu iskazali dovoljno vjere i prinijeli žrtve ako su sudjelovali nekoj funkciji, procesiji; ako su obukli tonigu. Dakako, i to je od značaja. Ali rastavljeno od Sakramenata, od obraćenja - nisu "djela lijepa za lice Božje". Ne primaju božanske infuzije za obnovu, za nadvladavanje zla, za napredovanje u milosti i za sticaj blaga nadnaravne radosti.

Mora nam biti jasno da kršćanin ne može izvršiti Božju volju, kao najviše mjerilo svojih htijenja i upiranja, ako ne mari da učini nešto lijepo za ime Isusovo.

Od bitne je važnosti prihvatiti sakramentalni život. On podrazumjeva naći se u zajednici nedjeljne Euharistije. Ostavimo se starog, gotovo janzenističkog naziranja, da treba Misi prebivati, a pričestiti se jedan-dva puta godišnje.

Potrebno je učiniti nešto lijepo za Isusa i kroz otvoreno ljudsko srce, kroz naš zatvoreni jezik a ispruženu ruku i užurbani korak prema potrebnom bratu čovjeku. Koliko je uokolo svakoga od nas naše braće osamljene, napuštene, zaboravljene - a čekaju nas baš onako kako bismo i mi čekali da se nalazimo u njihovoj tužnoj koži. K tomu imajmo shvaćanja za Misijske, Crveni križ, Banku i drugo.

Moralo bi nas boljeti srce gledajući veliko mnoštvo mladih u našim kršćanskim kućama a koji prema vjeri nemaju svoje svijesno "JA". Čuli smo, možda i vidjeli mnogobrojne župske zajednice u kojima mladi se upravo natječu sa starijima ka-

ko da žive svoju vjeru. Crkve su im pune mladeži. Mi u Korčuli za to čekamo da će Velj sedmice i najvećih svetkovina. Vrijeme je bogoslužja a djeca nam navaljuju pred crkvom igrom i krikom. Dok stariji bave se boćama, kartama i sličnim. Još gore je kad je sve to vezano uz prostarluk i psovke.

Djeca i mladež nam je velikim dijelom izvučena iz crkve i vjeronauka. A nekada su u najvećem broju išli na vjeronauk. Tada su bili vrijedni i u školi, u društvu, u kući. Danas je sve drukčije. O našim mladima danas pišu i novine.

Naše Malo msto uvijek je svašta pokazivalo u svojim međuljudskim odnosima. Ali danas smo prevršili mjeru. Zahvatila nas je snažna "kriza morala" u svačemu. A temelj tomu je kriza životne vjere koja je zahvatila sve razine našeg svijeta.

Potrebno je zamisliti i odlučiti: "Učiniti nešto lijepo za Isusa!"

Evo nam dugog ljeta pa mislimo o tome.

Ušli smo u Jubilarnu svetu godinu kad nam Crkva kroz ispovijed tako radosno oprašta grijeha, a kroz jubilarni oprost odpušta mnogovrsne kazne koje smo navukli na svoju dušu radi grijeha. Kad budemo pozvani da pristupimo i postignemo ova Jubilarna opraštenja-milosti "zar ne?" odazvat ćemo se svim srcem i obnovljenom vjerom s ljubavlju prema Spasitelju Kristu koji nas tako želi taknuti i oprati svojom ljubavlju i opraštenjem s Križa.

Usred Opatske crkve stoji ovješani Raspeti na križu s Jubilarnim natpisom Otkupljenja:

1950 godina
(33. - 1983.)

Tko želi svojoj sredini više vedrine, mira i duha ljubavi- potrebno se vratiti izvoru tih darova, t.j. Kristu kroz Mišu, kroz Sakramente, kroz vjeru i ljubav.

JUBILARNA SVETA GODINA

"OTVORITE VRATA KRISTU!" - ovim usklikom i pozivom papa Ivan Pavao II najavio je i započeo Svetu Jubilarnu godinu Otkupljenja.

25. ožujka, na blagdan Blagovijesti, prateći preko televizije trosatni obred svečanog otvaranja Svete Godine u bazilici sv. Petra u Rimu, posebno su me se dojmila dva prizora.

U dugoj procesiji koja je iz Vatikana preko trga sv. Petra išla u baziliku ispred Pape, pedeset je mladića i djevojaka iz svih krajeva svijeta nosilo veliki drveni križ. Shvativši da ova mladost noseći s poštovanjem taj jednostavni križ želi zajedno s Crkvom pred kršćane i sve ljude dobre volje iznijeti veliku istinu o Kristovu KRIŽU koji je odricanje, trpljenje i smrt da bi se uskrsnulo. A to znači otvoriti vrata svojim dušama Kristu da bi u nas mogao ući taj gotovo zaboravljeni duh ljubavi prema ljudima, prema znanom i neznanom, bliskom i dalekom bratu čovjeku, jer se jedino po tom duhu imamo pravo zva-

ti kršćanima.

Drugi nezaboravni prizor bio je otvaranje svetih vrata (Porta Santa) bazilike sv. Petra. Papa je najprije trostrukim udarcem čekića o velike, bronce vratnice "otvorio" ta vrata. Zatim je bio kao prvi hodočasnik kleknuvši na njihov prag ostao na trenutak u tihoj osobnoj molitvi, nakon čega je poljubivši dovratnik ušao u baziliku. Taj trenutak su televizijske kamere shvatile s posebnim nadahnućem: Papa u bijelom plaćtu s pastirskim štapom (pastoralom) u ruci polaganim korakom stupa u ogromni, činilo se prazan prostor bazilike, zaustavlja se i na tren osvrće čekajući poput pastira da za njim dođu oni kojima pokazuje put. I tada u širokoj bujici "Božji narod" polazi kroz "uska vrata" idući za Petrom prema Kristu. Sve je bilo puno simbolike, a opet razumljivo i potresno jednostavno, slika koja se dugo pamti i potiče na razmišljanje.

Pomislih tada kako je poziv "otvoriti vrata Kristu" upućen svakom čovjeku, napose svakom kršćaninu, dakle i meni te što ja mogu i moram u ovoj Svetoj godini Otkupljenja učiniti da se odazovem glasu Crkve, da doprinesem da o ovaj Jubilej bude koristan cijelom čovječanstvu, jer to je bitna ideja vodilja ove Svete godine!

Molitve i hodočašća biti će samo onda plodonosni ako im budu prethodila i pratila ih djela. Moj osobni život protkan je tolikim postupcima koji su sve drugo samo ne nasljedovanje Krista. Prvenstveno: suživot i odnos prema braći i ljudima odvija se kao da uopće ne znam Evanđeosku poruku: LJUBI BLIŽNJEGA SVOGA. Ta već u svojoj najužoj obitelji zbog malih, nevažnih, materijalnih stvari doživljam i uzrokujem sukobe, svađe, mržnju. A sve to prenosim na okolinu, susjede, znanke i neznance. Mnogo više i češće pamtim, prijetim, prkosim i pakostim nego što zaboravljam i opraštam. U tuđoj nevolji često vidim "kaznu Božju" koju eto Gospodin po mojoj želji i osudi dopušta onome tko mi se zamjerio. Tako postupam ja, slično i mnogi oko mene. jednako cijelo

zajednice i narodi - a posljedica je svijet koji strahuje ili pati od ratova, terorizma, gladi i nepravdi svakve vrste.

A ipak na svijetu živi preko milijardu deklariranih kršćana! Zar je moguće da toliko mnoštvo ljudi koji se krite imenom Kristovih sljedbenika ne može svijetu donijeti mir, ljubav, bratstvo!?

Zašto se čudim - ta iskreno priznajući vidim da to ne činim u svojoj najužoj okolini, ja kršćanin-katolik. Jest, izjavim se kao kršćaninom, donekle vršim (koliko mi odgovara) i neke kršćanske obaveze, ponajviše one koje malo stoje: par puta na godinu o velikim blagdanima se pojavim u crkvi, dajem milostinju, kad sam u potrebi i nevolji sjetim se molitve, zapalim svijeću ili se čak od vremena do vremena odlučim pristupiti sakramentima. Pa što bi Krist htio više od mene, a što Crkva?

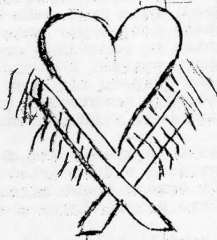
Ali - otvoriti vrata Kristu je ipak nešto drugo: svakodnevni život provoditi u duhu Kristove nauke ljubavi, ne stavljaajući ograde prema nikome i nikada. Na to u ime Kristovo poziva Crkva u ovoj Svetoj godini.

Kao utopija zvuči misao, kako bi bilo veličanstveno da o 2000 godini Kristova dolaska na ovaj svijet i pjegore smrti na križu, zemljom zavlada među ljudima pravdom, ljubav i mir za svih. Da umjesto atomskih raketa i ostalog užasnog vojnog arsenala svako dijete bude sito, svaki čovjek ima posao, da nitko ne bude bez doma, kruha i ljubavi.

Izgleda nevjerojatno, fantastičnije od svih priča naučne fantastike. Ali ako ja i ti i svaki od nas kršćana pokušamo, makar počevši sada u ovoj Svetoj godini i svih idućih godina našega života živjeti Evanđelje, možda će ova utopija biti bliža ostvarenju.

OTVORITI VRATA KRISTU - poći za Petrom u velikoj povorci onih koji svijetu žele donijeti novo, bolje i sretnije sutra.

LITURGIJSKA KRONIKA

Kako i svake godine posvuda smo kroz grad mailazili na božićni ugodnjak. Trgovine iluminirane, opsjednute od potrošača, a ljudi raznašahu na sve strane božićna drvca. Možemo zamisliti kako su pak bile zauzete domaćice brigom i poslom.

Prvu božićnu Misu najavili smo kako je prastari običaj: na Badnji dan uvečer. Takav je običaj još iz vremena Mletačke republike za biskupijske gradove.

Kako je mnogo manje domaće korčulansko življe, a nadošli sugrađani ili ne znaju ili im se ne dopada ovaj običaj-događa se da uz k tomu slabo vrijeme BABINA MISa bude slabo posjećena.

Održali smo k tomu i POLNOČKU u pučkom obliku vjerničkog sudjelovanja i pjevanja. Nismo bili ni s tim zadovoljni. Crkveni zbor se trudio da uz veliča svojim pjevanjem obje ove svečanosti. No, u isto vrijeme služena je Polnočka i kod Časnih sestara. Njihov prostor je bio premalen da svih primi koji su nadolazili.

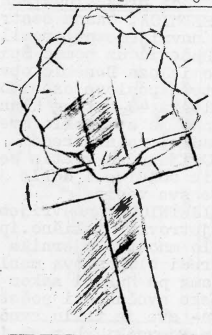
Smatramo da i ovo noćno božićno slavlje treba da nosi na sebi pečat zajedništva. Budući pak smo premalena zajednica, naša ŽUPA trebala bi te svete Noći osjetiti radost i zajedništvo svih. Trebalo bi stoga nešto učiniti da tako i bude.

Drukčije smo proživljavali sam Božić uvečer. Zajednica bijaše okupljena na Euh. slavlju. Pred-

Predhodila je BOŽIĆNA AKADEMIJA naše djece koju su s mnogo truda pripremile Sestre, posebno s. Pavla i Don Stipe. A za vrijeme bogoslužja razvio se dugi red ljubitelja križa, a jednako i primaoca sv. pričesti. Posebno smo se radovali mladima.

BOŽIĆNI DANI se produljivali spomen-danima svetaca i blagoslovom kuća. Obišli smo sav grad. Svećenici su posvuda primljeni s poštovanjem i radošću. U Strečici a i u Zagradcu ipak smo očekivali veći odaziv. Mnogi nisu znali a drugi su povučeni. Spomenimo da je Blagoslov stana ujedno deklaracija svog kršćanstva kao i pripadnost ovoj župskoj zajednici. Treba i na to misliti.

Radovali smo se i BOGOJAVLJENJU-VODOKRŠĆU. Bio nam je lijepi dan a posebno ugodna večer kada smo lijepo ispunili crkvu pri bogoslužju. Poslije smo ispunili i opatski dvor za njegov Blagoslov uz gromko pjevanje kantika Blagosavljen i Božićnih pjesama. Časćenje je prošlo u ugodnom raspoloženju.

Kroz korizmene dane održali smo tradicionalne pobožnosti po našim crkvama us taljenim redom. To su razmatranja i molitve Muke. Kad bi širi broj duša pristupio ovim pobožnostima shvatili bi i srećom prihvatili ove pobožnosti kao izvršnu pripravu na svete dane Vele sedmice.

Nažalost slično je tako i sa slavnim MOLITVAMA u Svima Svetima. Toliko smo razjurenjeni, prepušteni televiziji i zabavi da "nismo vrijeme" ni za Molitve- taj dragulj svih naših pobožnosti, koji je ujedno i kulturni, jezični ponos svih nas.

Osobito je bolno što su nam djeca nedjeljom tako i toliko preuzeta da ih tamo gotovo i nema.

Čini se da jednog dana neće biti novih Korčulana koji će znati što su nam Molitve. Što bi bilo kad bi iz grobova ustajali očevi i majke pa da nas sude korčulanskim sudom za ove propuste...

19. III SVETKOVINU SV. JOSIPA slavili smo osobito uvečer po običaju radnog dana. Jutarnjom Misom su štovateljice "Sedam srijeda" zaključile pobožnost. Večernja proslava okupila je mnogo duša. Međutim Akademiju u čast sv. Josipa a u korist milodara za Banku Sv. Jozipa održali smo sutradan, budući su djeca bila zauzeta drugdje. Program je bio veoma dopadan pa se mnogo aplaudiralo djeci i s. Pavli.

KORIZMENE PROPOVIJEDI održane su i ove godine kako je običaj. Propovjedali su: Don Stipe Jelinić kapelan, p. Emanuel Kisić i p. Drago Kolumbatović, dominikanci. Prisustvovao je veći broj slušalaca.

A onda je započela VELA SEDMICA. Časne sestre i gdja Lina Goravica sve su navrijeme pripremile.

A Dinko Dužević uz pomoć Spira Depolo i Joza Denoble obavili su teže poslove osobito ukolo oltara 40-satnog Klanjanja. I tako je sve teklo svečanim tradicionalnim redom.

Uoči Cvijetnice vratio se Don Ivo iz bolnice. A dotle je, Don Stipe sve vodio.

Na CVIJETNICU rano vrijeme bijaše vjetrovito i kišno. Ipak se okupilo mnoštvo vjernika i djece. Obredi blagoslova maslina i palama pa Muka i nakon Euharistijske svečanosti početak Klanjanja - sve je teklo svečanim redom. Pjevački zbor se istakao svojim skladnim pjevanjem.

Mi Korčulani držimo da su dani Vele sedmice jedinstveni u našem gradu. Svaki dan donosi svoju specifičnost liturgij, slavlja.

Kad nam se sugrađani iz Korčule ovih dana u svojim pismima tuže i žale što ih nema u Korčuli posebno ističu kako u mjestima boravka "nima ništa" od onoga što se tada događa u našoj sredini. Svijestan toga Don Ivo redovito ubaci strancima, tumačeći Katedralu ili Rizpicu, nešto o našim bratovštinama predlažući im da se vrate u naš grad u Veljoj sedmici da vide i sudjeluju svečanostima kakvih drugdje nema.

Tako nam je i ove godine Vela sedmica bila Božja i naša. Na večernjem Klanjanju bilo je Sasvetana (Cvijetnica) 35, sutradan Rokovaca 46, a na Velutorak Mihovilaca 42. Kroz sve dane dobre su duše obavljale klanjanje. Večernje zanosne govore držao je naš Don Luka Depolo iz Zagreba. Kako i svake godine ljudi su ga sabrano slušali i primali k srcu njegove misli o Kristu, o vjeri, o Sakramentima. On je pratio bratino na povratku u njihove crkve, potičući ih primjerom minulih generacija za današnje priklanjanje uz duhovne vrednote.

Na VELI ČETVRTAK crkva je zagrlila veliki broj vjernika na proslavi Večere Gospodnje. Ali moglo je biti i više duša. Posebno urešeni biltar, a ukolo njega 12 bijelih Sasvetana - učenika, pa pranje nogu, pjevanje zbora, dugi red pričovnika - sve nas je u duhu zanosilo, oduševljavalo i sretnim činilo.

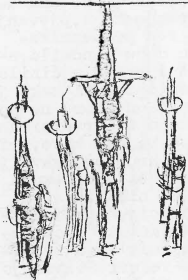
"Učenici" su završili - kako je običaj - u opatskom dvoru na počast stola koja se tradicionalno sastoji od bijele kave, prikala, jabuke i krunice. Takva je tradicija. Tako bijaše nekada kada su obredi bili izjutra. Pa ovako "tradiciju" dobri Sasvetani moraju "gutati" kroz bijelu kavu uvečer - Trebalo bi izmijeniti ovu tradiciju na ono pravo, kako bijaše na večeri Gospodnjoj: pečena janjetina, žutinja, itd...

Korčulanski VELI

česti.

Na kraju smo Katedralu zamračili a upalili kandila očekujući bratime s"velim voskom".Vrijeme bijaše divno pkićeno putonskim bojama.

PETAČ ne može se opisati: njega treba vidjeti i proživjeti.Nema riječi za dočarati ga,nema poredbes za ocrtati ga.Vjernici kroz dan obilaze "Božje grobove" po crkvama. Sasvetanin Dužević veli da je njihov"najlipši na svitu", a Časne bi to mogle tvrditi i za svoj.A Don Ivo se ne daje i smatra onoga u Veljoj crkvi da je najljepši u svojoj profinjenosti i pozbiljnosti i klasičnosti.

Večernji obredi počeli se odvijati iza 17 sati uz samo nekoliko dobrih duša. A pri kraju obreda,u vrijeme ljubljenja križa crkva bijaše već ispunjena ljudima.Mnogo je vjernika pristupilo i sv.pri-

Možda je ulazak bratima u Katedralu za oko nešto najljepše.Brojili smo ih,ali nitko ne zna reći pravi broj kako biva i svake godine.Mihovilačka statistika veli: Sasvetana 76, Rokovaca 87,Mihovilača 92. A rokovački službeni statističar je zapisao:Sasvetana 69, Rokovaca 94,Mihovilača 86. U svakom slučaju imponantan broj u kojemu se nalazile brojno zastupljene sve generacije Korčulana i doseljenika, svih zvanja i zanimanja.Posebno se isticali naši mladići. Radovali smo se i dječici kojih je bilo kao"maloga toba".

Bio je zamjeran red u procesiji.Gradom su odzvanjale stare bratimske pokorničke pjesme....

Sjajna honaca pogodovala je paverima na torcima pa je čitavi silan vosak upravo plamtio.A kad smo iza baldahina pogledali onu masu svijeta- ni- smo samima sebi vjerovali da je moguće toliko naroda(i to vjernog!)u ovom našem malom gradu.

Nakon Pokopanja u Katedrali i respozorija"Kad bi pokopan Gospodin"iz poluzatvorene sakristije, bratinski redovi se mijenjali po pijaci u dubokoj tišini i vratili se u svoje dvorane... A narod za njima.Dvorane se nabile svijeta.Svatko nastoji u vedrom raspoloženju barem okusiti prikle i utvrditi "čije su najbolje".Mihovilačke su se isticale.A tog materijala bude mnogo:u svakoj dvorani oko 50 kg-

Bilo je radosno iznenadjenje svakomu ući u dvoranu Mihovilaca.Nakon nekoliko godina,dvorana je iz temelja obnovljena,ukrašena novim umjetninama,veličinom i uređajem nešto izvanredno. Predati ćemo je uz Blagoslov javnosti na dan Zaštitnice Gospe od Utjehe(Duh.ponedjeljak),-kao obnovljeni sakralni,kulturno-umjetnički prostor.

Obrede glavnih triju dana Vele sedmice obavljao je Don Ivo uključujući i Velu subotu.

USKRSNE SVEČANOSTI prihvatio je Don Stipe.On je vodio i procesiju Velog petka. Na Uskrs nas smetao neugodan jaki zapadnjak.Međutim svijet se sabrao s mnogo naše djece te povećim brojem bratima osobito Rokovaca.I Uskrsna procesija bijaše sjajna.

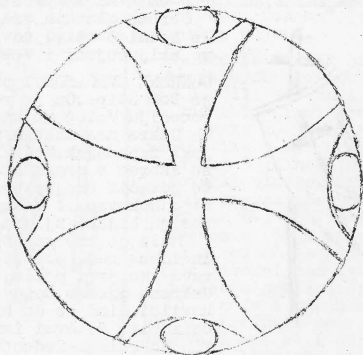
Malo je tko zapazio sitni incident radi precedencije prava tko prvi počinje pjevati Uskrsnu pjesmu:Rokovci ili Mihovilci.Čini se da bi to trebali biti Rokovci iznašajući kip Uskrsloga-Redentura- pred

veli oltar.Međutim Mihovilci dokazuju da je to nji-

hov davni dirit zapjevati prvi na vratima crkve. A kad su u vratima grada nakon Sasvetana prihvatili pjesmu Mihovilci, e, onda je za Rokovce prevršena mjera pa više nisu htjeli pjevati. Trebat će se potruditi u miru i tišini saslušati i odrediti za buduće točne obratimske diritte.

Općeniti naš utisak je da se ove godine u svemu osjetila veća i življa aktivnost župljana u svetim ovim Danima.

Dao Bog da nam ovo bude uvod u duhovnu obnovu kojoj trebamo stremiti kroz ovu JUBILARNU SVETU GODINU ORKUPLJENJA. Na ovo nas podsjeća veliki križ usred Katedrale s prigodnim natpisom a kojemu naše Sestre Dominikanke svaki mjesec pleću novi vijenac ljubavi i zahvalnosti. Mi smo u Svetoj godini. I naša crkva je Jubilarna. Oprošna za cijeli otok Korčulu. Dao Bog da prihvatimo obraćenje i obnovu u Kristu.

XIV POSTAJA

Ti ne trpiš više, ne umireš više.
Smrt je uvijek bila otajstvo i nada
Sa životom smrt život ne propada,
Jer iz groba tiho neumrlost diše...

Zato smo Ti teški navalili kamen,
Jer smo lude htjeli da umreš zavazda
Ali, Ti si s nama. Samo Ljubav sazda
Ovu Tajnu vjere i potrebe znamen.

Sidi u naš ponor u živici stijeni,
I potresi snagom Uskrsa i nade,
Da nam duše opet budu čiste. mlade.

Jer je jutros tijelo otvorena raka,
Da Te u se primi- da Te zemlja grli,
I da s Tobom bude: Život neumrli +

Dubrovnik

Mirko Talajić

PUT KRIŽA ima 14 postaja. A ozbiljno se misli da bi trebalo dopuniti ga petnaestom postajom Uskrsnuća.

U ovoj pjesmi se naziru obrisi Uskrsne zore, jer bez Uskrsa -ni Božić ni Golgota ne bi ništa koristilo.

Mislim da je to vidljivo iz ove pjesme koja je nikla iz te vjere.

USKERSNUT JE....

U Korčuli, na dan Uskrsa koji gotovo u pravilu bude vedar i ožaren suncem, prije svečane prijednevnice Mise starim gradom od Katedrale do južnih i zapadnih gradskih vrata prolazi procesija puka, bratovština i svećenstva. I dok Bratimi sv. Roka na ramenima pronose drveni, umjetnički lik "REDEUTU-RA" (Uskrslog Krista), bratovštine naizmjenice pjevaju pojedine kitice stare pjesme o uskrsnuću, a njen refren: USKERSNUT JE NAŠ SPASITELJ - BOG I ČOVIK OTKUPITELJ, prihvaća i mnogo puta ponavlja prisutni narod, tako da cio grad odzvanja ovim radosnim usklikom.

U tom izričaju, tvrdnji sažeta je bit kršćanske teologije. Prvi od smrtnika koji je uskrsnuo je Krist. On je Bog, a istovremeno rođenjem od Djevice postao je čovjek, "nama u svemu jednak osim u grijehu". Svojom naukom: Blagom vijешću Evanđelja uputio je ljude kako živjeti u skladu s Božjom voljom, a mukom i smrću na križu taj nauk je Krist potvrdio.

Stoga je pravo na dan Uskrsnuća koji je okruženje Kristova Božanstva i čovječanstva ponavljati i svečano ispovijedati ovu istinu: Krist je Bog. Krist je i čovjek. On je Spasitelj i Otkupitelj: svojom smrću i uskrsnućem i nama je zajamčio život vječnosti.

Ali - vjerujemo li to doista? Vjerujemo li da ćemo jednom i mi uskrsnuti i živjeti vječno u Krilu Očevu? Tako često i vjernici kažu: smrt je konac i tko zna ima li poslije nečega?!

A ipak smo toliko puta u Vjerovanju izgovorili: "Vjerujem u uskrsnuće tijela i život vječni". Zar je to samo na pamet naučena formula o kojoj ne razmišljamo, kojoj zapravo ni ne vjerujemo? Ako je tako, onda je sav naš kršćanski život, molitva, sakramenti bez smisla i vrijednosti.

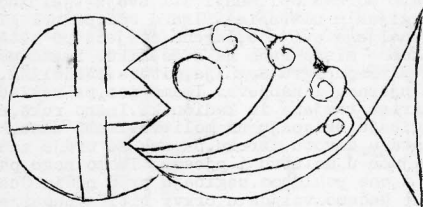
Kad stojimo nad odrom drage osobe, naših najbližih, kad stojimo nad otvorenim grobom, trebali bismo kao kršćani obnoviti vjeru u Uskrslog i Uskrsnuće iščekujući i nadajući se ponovnom susretu u vječnosti sa svima koji otiđoše pred nama "obilježeni znakom vjere".

Ako je to naše uvjerenje tada nam blagi dan Uskrsa jest i mora biti najradosniji dan godine i života, jer nas utvrđuje na naše uskrsnuće, na našu vječnost.

Pjevajući dakle ovu staru, lijepu korčulansku pjesmu pjevamo je ne samo ustima, već dušom, srcem i cijelim bićem radujući se Kristovu i našem

U S K R S U

- M -

ŠTO ĆEMO SA TRADICIJAMA?

Cuju se ponekad savjetodavni povici usporavatelja: "Previše smo opterećeni običajima, triumfalnim procesijama, zapaljenima svijećama. Nekima je sva vjera u ovim vanjskim znacima-

Kakvi su to prigovori! Kao da smo mi duh bez tijela! Naprotiv, i suviše smo tjelesni. Dokazuje to proždrljivost, pijančevanje, bludničarenje. Upravo zato moramo oplemenjivati svoju tjelesnost u liturgijskim nastupima. Imamo oči, pa nek gledaju zapaljene svijeće, šareno cvijeće po oltarima, raskošno misno ruho na svećeniku. Imamo uši, pa nek slušaju igru orgulja, gitara, mandolina, crkvenih pjesama i napjeva. Imamo nos, pa nek se raduje mirisu tamjana iz kadionika. Imamo ruke, nek se razgibaju, sklapaju na molitvu. Imamo usne, koje svašta u životu izreku, pa nek se ovdje zanošno uključe u molitvu i pjesmu. Imamo noge, pa nek se i one poklonom sagibaju pred našim Ocem na nebu! Nećemo valjda u crkvi biti gluhonijemi i nepomični kao egipatske mumije u sargofazima. Bit će za tjelesni mir i previse vremena u grobu! A do tada upotrijebimo sve pokrete tijela kao svetu "gimnastiku" pred Bogom. Jer sav čovjek, duhom i tijelom, mora se klanjati Bogu.

Ne smijemo ušutkati tijelo u liturgijskim nastupima. Tijelo će i nakon uskrsnuća imati svoju

ulogu: plivati u sreći, ili tonuti u mukama. Da, da! Neće uskrslo tijelo biti neka maglovita, prozirna tvar. Ne! Bit će to pravo tijelo, "od kostiju i mesa". Sumnjate u to? Ne čudim se, jer su i apostoli u susretu s uskrslim Kristom mislili da je to samo duh. Ali on ih je razuvjerio: "Opipajte me i ustanovite! Duh nema kostiju i mesa, kao što vidite da ja imam". (Lk 24, 39). I Tomu je Isusu uvjerrio da je njegovo uskrslo tijelo pravo tijelo: "Stavi svoju ruku u moj bok" (Iv. 20, 27). Prema tome, mi ćemo imati u nebu nakon uskrsnuća i ruke i noge i usta i nos i oči, sve. I neće to biti suvišan privjesak, ne, ne! Sveti Pavao poručuje da će spašeni sa svim organima tijela slaviti Boga: "Što oko nije vidjelo, što uho nije čulo, Bog je pripravi- o onima koji ga ljube" (1 Kor. 2, 9). Ako Bog je svojim odabranicima pripravi- sreću za oko, uho, znak je da moramo ući nakon uskrsnuća s pravim tijelom u nebo. Radi toga usavršavamo svoje tijelo i svetim običajima i svečanim procesijama i zapaljenim svijećama. Rakama, nogama, nosom, cijelim tijelom. Tijelo Bog nije stvorio za grijeh, nego šebi na slavu. Pa onda, nek se cijelo tijelo Bogu klanja.

"Evo, zapalila si zavjetnu svijeću, reče netko pobožnoj ženi- pa sada pođi mirno kući, nek svijeća mjesto tebe moli!" On se njoj narugao, ali mu je ona mudro odgovorila: "Nek ova moja svijeća gori, kao što i moje srce gori u ljubavi prema mom Isusu!"...

padre Zlatan

KRONIKA DOGAĐAJA

Olujnim udarom vjetra kroz zadnje tri godine na zvoniku Katedrale oštećen je gornji dio kupole, lanterna i veliki željezni križ s bazom. Privremeno je Ante Portolan vješto križ povezao čeličnim užetom sa temeljima kupole. Tako odoljeva udarima oluje koji su česti.

U međuvremenu zavod za zaštitu spomenika je trebene koretarijate u Zagrebu. Predstavu iznose st. din. Nedavno je Sekretarijat osigurao oko polovice ovih sredstava a Opć. SIZ za kulturu trebao bi osigurati ostalo. Ne znamo kako će se konačno ovo riješiti i smoći sredstva.

Zvonik sv. Marka spada u najviši rang nacionalnih spomenika kulture i vjerujemo da se mora naći mogućnost sanacije.

U zadnje vrijeme obavljaju se radovi čišćenja kazamena jaci sučedrali. Već čno skinut šljan. Sa financijskim postaviti će se

ska deka. A radovi će se nastaviti i kasnije. Kako smo već obavijestili, u ovom kompleksu zgrade postaviti će se Krinićev memorialni muzej-zbirka. Svakako, to će biti onda jedno od najvećih dostignuća kulture na našem Otoku.

ČIŠĆENJE

ARNERIJEVIH

DVORA

NA

PIJACI

vrijeme obavodvi čišćenja na pilice Kateje djelomice i ogromni broj raspoloživim sredstvima postaviti će se i pokoji beton-

GORNJI DIO

KATEDRALNOG ZVONIKA

U

OPASNOSTI

remenu Reg. štitu spoduzeo porake kod Seza spomenike računati za sanaciju oko 200 milijuna

Na Plokati uz moderno izgrađenu zgradu Banke priljubila se druga barokna zgrada XVIII st. koja je služila Pred nekolicom godina lomično obli bez bita struktura od temelja sačuvavši s-barokni izg-utrošeno ali se i mnogo s obnovom postiglo. Unutrašnjost je pak najmodernije uređena.

OBNOVLJENA ZGRADA

SDK BANKE

U

KORČULI

Od 6. do 15. veljače ove godine Moreška uz pratnju limene glazbe, bila je pozvana za nastup u Veneciju i po Venetu. Odigrala je 10 puta svoju igru.

Inicijativa za ovo gostovanje pripada društvima: "La compagna i calze" i "I nuovi corteci". Oni su i snosili troškove. Moreška je igrala u Veneciji, P. Marghera, Mestre, Aziage i u još nekim mjestima.

Moreškanti su svojom preciznošću i borbenošću u igri zapanjili posvuda gledaoce i primili duge aplauze. Slično su laskavo o Moreški govorili mnoge ličnosti kulturnog i turističkog života Pokrajine, a jednako tako i mnogobrojni novinski članci s fotografijama.

U čast su u Veneciju poslana dva sali Asesmo i u sjeđnaka

Naši su glazbari ni prijemom

za svih 50 članova ekipe. Svakako za sve je zaslu- ga i predsjednika društva Igora Lozica te voditeljice prof. Stanke Kraljević. Nije pomanjkalno dobre volje članova ekipe jer su svi pokazali visoki stupanj discipline i u izvedbama tehničku dotjera-

MOREŠKA

U

VENECIJI

Moreške bila ciji pripremanja: u sorato Turipalači Predovog kraja. Moreškanti i bili oduševljeni i brižnom skrbi

nost.

Na povratku iz Rijeke do Korčule brodom "Slavija" raspjevani Korčulani uz svoje gitariste i mandoliniste, a u društvu s komandantom kap. Rankom Dužević, oduševili su i ugodno zabavljali putnike broda svojim milozvučnim narodnim pjesmama.

Članovi ekipe držali su strogo carinskih ograda u nabavi stvari. Jedino su mimošli bariere carine i propisa s bakalarom i pokojim komadom sira parmešana.

Toni A. Sessa

Nekoliko godina bratimska dvorana bila je izvan uporabe. Najprije je hotel, pod "Korčula" postavilo betonsku ploču kao svoj strop (a pod dvorani), a Bratovština je novčanim sredstvima Rizinice postavila gornju, drugu betonsku ploču. Nanovo su izolirani i ožbukani zidovi i obavljani svi ostali mnogobrojni radovi. Na-

ime, slijedeća o-
da Bratovšti-
đena je za
dvorani što
no lijepo
po nacrtu na-
kice Ivančević.
konačno dotje-
rasvjetom osvje-
(Slovenija), a o-
bogaćena umjetničkim slikama iz Rizinice i otkupom iz zbirke Boschi. Liturgijski inventar Bratovštine sa torcima skladno je smješten po dvorani.

Prvu postavu ove zbirke uz mnogo truda postavio je pok. Toni Matijaca. Sada je ostvaren njegov san: obnoviti zgradu i obogatiti zbirku. Danas ova dvorana predstavlja zaista izvanredno skladni i umjetnički bogati prostor ove naše Bratovštine.

Dana 23. svibnja, na svetkovinu Zaštitnice, Gospe od Utjehe, dvorana je iza večernjeg bogoslužja bila blagoslovljena i predana javnosti. Neka i ovo bude na čast Bogu i Bl. Djevici, a na korist svima nama u Zajednici, posebno Bratimima Bl. Gospe.

Tokom vremena bit će otvorena i turistima.

OBNOVLJENA
DVORANA BRATOVŠTINE
BL. GOSPE OD UTJEHE
ILI
BRATIMA MIHOVILACA

Uprava naših

htjela za-
rugim slič-
zećima di-
macije ko-
radili na-
larno gri-
ili prosto-
njem ove vr-

KORČULANSKI HOTELI

I

SOLARNO GRIJANJE

hotela nije
atati za d-
nim podu-
ljem Dal-
ji su izg-
prave za so-
janje vode
ra. Postavlja-
sti grijanja

očekuje se velika novčana ušteda.

Ovo vrsti grijanja pristupile su i neke druge organizacije, ustanove pa i neki privatnici.

Na večernjoj procesiji Velikog petka pred desetak godina, uslijed jakog hladnog vjetrova, znojčan don Ivo dobio je upalu živca trigeminus. Pred 8 godina u Zagrebu je bio operiran na mozgu. Kasnije su se bolovi obnovili nešto manjim intenzitetom. Teški su bili, bili svake noći kroz ne-
Trebalo se
vrći ope-
zahtvatu.
u Zagrebu
ljače. Kao
java stra-
vus facialis.
lica mu dje-
rebat će čekati nekoliko mjeseci da se to popravi. Dotle smeta lijevo oko, spuštenu donji dio obraza osjećajući tu i stalne bolove.

O P A T

O P E R I R A N

ponovno pod-
racionom
To je bilo
sredinom ve-
popratna po-
dao je i ner-
Lijeva strana
mično upala. T-

Nadaismo se da će jednom biti dobro. Zbog gornje odsutnosti i bolesti don Iva, nije bilo moguće objelodaniti Uskrsni broj "Lanterne". Izostale su i Opatove Uskrsne čestitke.

Malo po malo ostvario se ovaj Broj te Vam ga upućujemo zadovoljna srca i dobrom nakanom da bude i svima Vama na radost, informaciju i duh. ko-rist.

Upravo smo uspjeli nabaviti pisaću mašinu "Olympia" s velikim valjkom i tako smo zamijenili onu staru, dar pok. šjor Šima Portolan iz Firenze.

U općoj svjetskoj skupoci potrebna su velika financijska sredstva za publiciranje časopisa. Vjerujemo da će nas mnogi i dalje podržati da nam "Lanterna" bude i nadalje svjetlila po svim stranama svijeta gdje je Korčulana i naših Prijatelja.

7. svibnja o
ljeno je crkv.
JAMES MACLE-
JANSON iz Ver-
nije. Mlade-
Fitzroy-a,
telja Jugos-
Maršala Tita,
dralu posjeduje
schi. Lady Veronica je i naša namljiva, vjerna katolika.

SVEČANOST "STOLJEĆA"

VJENČANJA

U

OBITELJI

MACLEAN

podne obav-
vjenčanje
ANA i SARAH
like Brita-
nac je sin
vrlog prija-
lavi je i pok.
koji uz Kate-
sklop zgrada Bo-

Sva sredstva javnog informiranja u Jugoslaviji ovih dana su mnogo pisali o ovom crkv. vjenčanju, mnogo simpatija. Čini nam se da je ovo ako ne prvi a to svakako veoma rijetki slučaj pružanja publiciteta jednom crkv. činu.

U Katedrali uz 80tak Britanaca viškoga društva, uz britanskog ambasadora Kenneth Scott-a. U ime Izv. Vijeća Sabora RH prebivali su obredina Prof Ivan Lalić sa suprugom i savjetnikom Mr Vitom Unković.

Naš grad slavi ovih dana rijetki jubilej nacionalne vrijednosti: 100 god. osnutka prvog hrvatskog pjev. zbora u Dalmaciji. Stogodišnja tradicija ovog Društva bijaše čuvanje hrvatskih i širih jugoslaven-
skih glazbenih dosti-
gnuća uz ak-
sće istaknu-
svetkovinama
Osnivačka
Društva odr-
IV 1883. kada
čena predlož-
Društva. Inicijativni odbor je predvodio dr Juro Anneri s odborinicima Stjepanom Boschi, Santon Te-

100 GOD. JUBILEJ

OSNUTKA PJEV. DRUŠTVA

" SV. CECILIJE "

U

KORČULI

skupština
žana je l.
su prihva-
na pravila

Društva. Inicijativni odbor je predvodio dr Juro Anneri s odborinicima Stjepanom Boschi, Santon Te-

deschi, Nikon Bernardi i kanonikom dr Kuzmon Petković. Zadarsko Namjesništvo odobrilo je pravila Društva 8.V 1883. time što je "pripoznat pravni opstanak društva". A prva redovna skupština pjev. društva održana je 26.V iste godine u dvorani općinskoga vijeća.

Iz pravila slijedi da je cilj društva "naobraziti mladež u pjevanju i promicanje narodnog pjevanja". Tada je zabilježeno 17 početnih pjevača, a 36 prinosnika. Društvo je posjedovalo: "gusle, crnu tablu, šest stolčića, jedan stolac i početne table za pjevanje, 2 svjetiljke i sliku N.V. Nasljednika Rudolfa".

Malo potom društvo obavješćuje biskupa J.J. Strosnagera u Đakovu: "Priklonito društvo pri svome otvoru pozdravlja Velikoga jugoslavenskoga Mecenu, te od njega prosi blagoslov i malu pripomoć".

A dr Franji Račkon kanoniku, predsjedniku Jug. Akademije u Zagrebu: "Umiljato podpisano novo društvo kojemu je cilj podučavanje mladeži u narodnom pjevanju i uzdržavanje jugoslavenskih napjeva u svojoj glavnoj sjednici srdačno pozdravlja glavu svih naših učenjaka te u V.G. molim malu podporu".

A biskupski tajnik Antun Sasso u ime splitskog kod biskupa Marka Kalogjera dana 3. srpnja 1883. odgovara: "Njegova Preuzvišenost Gosp. Marko Kalogjera Biskup Splitski i Makarski, daje mi ugodni nalog, da od njegove strane izjavim Tomu Slavnomu Predsjedništvu najtopliju zahvalnost za osobitu čast, koju je to Slavno Predsjedništvo njegovoj osobi pokazalo, imenujuć ga Počastnim članom toga Uglednoga Društva Sv. Cecilije".

Inače svoju pomoć novom Društvu najprije je uputio dubrovački biskup Mato Vodopić poslavši 15 forinti.

Tako je Društvo pravilo sličnu molbu "svim velikanima Jugoslavje" i inenovali ih "počastnim članovima".

Društvena zastava je plavo polje na kojemu je zlatna muzička lira. Početna himna bijaše: "Bože živi, blagoslovi" od Ivana pl. Zajca.

Društveni sastanci održavani su u općinskoj vijećnici a kasnije u novosagrađenom "Sokolskom domu" koji je služio za skupštine, pjev. vježbe i priredbe. Kadkada se Društvo služilo i velikom dvoranom novog hotela "De la Ville" na obali.

"Sv. Cecilija" je tokom godina svog rada održavala nekoliko puta godišnje Akademije sa biranim programom hrvatskih i stranih dramskih pisaca i kompozitora. Isticala se i svojim pjevanjem crkvenih kompozicija o blagdanima osobito u Velikoj sednici.

Za vrijeme Prvog svjetskog rata Društvo nije djelovalo. A tokom Drugog svjetskog rata ustoglo se od svake aktivnosti iz razumljivih razloga okupacije. Posljednji izabrani odbor Društva god. 1928. bijaše: Don Božo Depolo kao predsjednik, znanjenik nu Josip Sladović, Frano Stanić kao tajnik i Stjepo Ivančević kao blagajnik. Oni su 25. VII 1941. izvijestili talijansku Prefekturu u Splitu a na traženje iste, da je "organizirana djelatnost Sv. Cecilije" zamrla od god. 1930".

A nakon Oslobođenja djelatnost Sv. Cecilije je nastavljena u radničko-kulturnom društvu RKD sve do danas. Ono je i organiziralo sjajnu proslavu 100 god. svog predhodnika: "Sv. Cecilije".

Proslava je započela otkrivanjem spomen ploče 21. IV u općinskom atriju. Prigodna izložba fotografija, programa, kronika i dokumenta o Društvu otvorena je u Muzeju grada 19. V.

Značajna proslava Jubitela odvila se 20. i 21. svibnja večernjom koncertima pjev. zborova iz čitave Dalmacije. Grad nam je odzvanjao pjesmom i radošću sudionika: oko 800. Trg sv. Marka bijaše premlen da primi veliko mnoštvo Korčulana. Najviše aplauza pobrali su članovi zadarskog pjev. društva "Petar Zoranić", te splitskog "Brodospasa". Svi mi se ponosimo "SV. CECILIJOM" i radujemo JUBILEJU!

Glavni povijesni dokumenti o "Sv. Ceciliji" iz ostavštine pok. Don Boža Depola prešli su u Opatski arhiv.

SPOMENICI

U Zapisniku zasjedanja Općinskog vijeća u Korčuli održanog 4. XII god. 1897. čitamo slijedeće:

"... Vijećnik gospodin Frano Radić primivši riječ kaže kako je baš ovijeh dana pročitao u nabožnom listu "Gospina krunica" malu vijest da u kraljevini Holandiji, koja je napućena ne samo katolicima već i množinom protestanata i židova, opstoji od davnina lijep običaj da se svako javno vijećanje započne krasnom, kratkom molitvicom. Nada se da će biti i u ovom vijeću, koje sastoji se jedino od kršćana katolika i kršćane katolike predstavlja i zastupa, primljen njegov prijedlog, da se naime i kod nas uvede taj lijepi običaj i preda ga gospodinu načelniku slijedeću formulu molitve:

Bože svemogući molimo te blagoslovi nas u vršenju zadaće koja nam je zadana! Daj nam mudrosti i pameti, oživi u nas duboko osvjedočenje da o Tebi posve ovisimo i učini da naša vijećanja idu zaista za pravim interesima naše općine,

A m e n .

Gospodin načelnik prima molitvicu te je pročitao a vijeće jednoglasno primi i izmolivši skupa s načelnikom predje na dnevni red."

FRANO RADIĆ (Bol 1857 - 1933). U Korčuli djeluje kao stručni učitelj od 1881. do 1904. godine. U svom radu i pisanju bio je mnogostran. Na najvažnije područje njegova proučavanja je arheologija i umjetnost, te povijest. Upravo u vrijeme rada i života u Korčuli napisao je svoje najvažnije radove. Bio je i urednik "Starohrvatske prosvjete" - časopisa za pitanja arheologije i povijesti koje je tada izdavalo Hrvatsko starinarsko društvo u Kninu. Njegova bogata bibliografija znansvenih radova sadrži izvornu građu o Korčuli, Lastovu i dr. koja je i danas znansvenicima vrlo vrijedna za proučavanje ovog kraja.

KALENDAR

2.VI TIJELOVO.- Jutarnje Mise u 7 i 10 s. Podvečer Euh. svečanost je u 18 s. te svečana procesija uokolo grada. Izraz naše vjere biti će naše sudjelovanje skupa s našom mladeži i djecom.

13.VI SV. ANTUN PAD.- U Opatskoj crkvi su Mise ujutro u 7 s. a uvečer u 18,30 s. Na Glanivi ujutro u 8 s. a uvečer s procesijom u 18 s.

29.VI SV. PETAR I PAVAO.- Ujutro Mise u 7s. i 10s. a uvečer u 18,30s. pjev. Misa, a potom paljenje baldahina pred crkvom sv. Petra.

16.VII GOSPA OD KARMENA.- Ujutro Mise u 7s. i 10s. a uvečer u 18,30s. s procesijom.

2.VII GOSPINO POHOĐENJE NA VRNIKU.- Ujutro sv. Misa u 10 s. a uvečer Svečanost s procesijom u 18 s.

29.VII SVETI TODOR SUZAŠTITNIK.- Jutarnje Mise u 7,8 i 10 sati. Uvečer u 16 s. Euharistij. slavlje a potom, uz bratovštinski veli vosak, svečana procesija s moćima Sveca uokolo grada.

15.VIII VELA GOSPA.- Prva Misa pred Općinom u 6 s. u Veloj crkvi u 10 s. Uvečer je svečanost u Sv. Nikole. U Opats. crkvi sv. Misa večernja u 18,30s.

16.VIII SV. ROK-ZAŠTITNIK BRATOVŠTINE.- Sv. Mise kao nedjeljom ujutro i uvečer s procesijom.

1.X SV. TEREZIJA OD M. ISUSA.- POČETAK LISTOPADSKIH POBOŽNOSTI. Mise su nedjeljom rasporeda.

2.X SV. ANĐELI ČUVARI.- Nedjeljne Mise.

4.X SV. FRANJO ASIŠKI.- Jutarnja misa u Sv. Mihovilu a Večernja u Veloj crkvi.

18.X SV. LUKA EV.- U 9 sati sv. Misa na groblju.

23.X MISIJSKA NEDJELJA.- Molimo se osobito preko Vele mise u 10 sati i darivamo doprinos za Misijske po katoličkom svijetu.

DAROVATELJI

OPATSKOJ CRKVI

IZ SVIJETA :

Petro Tomovich, Elda Pavonetti i N.N., Svetko Tedeschi, Enza Fabris, Megjetti, Tina Giunio, Giovanna Bernardi, Enzo Giunio, ob. Trojanis-Sascor, Daniele Dusevich, Elenna Provvisionato, Mons Giovanni Lovrovich, Alice Radessi iz ITALIJE.- Maria Barber, Nivk Batistić, Frank Segedin, Jacqueline Zietich, Sam Batistich, Gloria Graib, Dinko Tasovac, Davor Batistić, Frank Segedin iz USA.- Laurence Batistić, Ante Foretić, Marinko Gotti, Ivica i Frank Musich, Ante Curać, Hilda i Frank Kriletić, Mara i Drago Sambrailo, Mara i Davor Batistich iz AUSTRALIJE.- Gilda Stepancich, John Bernardi, Maria Vidović iz KANADE.- Meteu Bilic, Dr F. Wooler iz BEGLJSKE.- Marinus Radovanovich iz NJEMAČKE.- Maria Nicolet iz ŠVICARSKE.- Victorio Comparach iz ARGENTINE.-

IZ JUGOSLAVIJE : Zdenka Vuić iz KARLOVCA.-

Ob. dr Dinka Mirošević, Marija Kovačević, Marija Ružičić, Nikola Tadić, Desa Stanić, Stijepo prof Sladović, Mladen Donadini, Bepica Četković, iz SPLITA.- Sergeje Foretić iz DUGOG SELA.- Lidija Tasovac, Tina Radica, Marija i Lujo Nodari iz DUBROVNIKA.- Ob. Dosi Fattorini, Jasna Hoch, Marija Ivković, Dr Herman Katić, Dr Slobodan Franulović, Svetko prof. Tedeschi, Marina Donadini, Stijepo Ivančević, Marija Gjukić iz ZAGREBA.- Blaženka Steka, iz UMAGA.- Estera Čulina, Matko Župa iz OREBIĆA.- Nada prof Demetrović iz OSIJEKA.- Dr Ivo Arneri iz ZADRA.- Mihael ing Čanak iz BEOGRADA.- Mara Anzulović iz KNEŽA.- Tereza Šale iz ŽRNOVA.- Rezi Martinac iz VELE LUKE.-

IZ SVIJETA :

Nicolo Smerchinich, Pietro Tomovich, Nicolo Portolan, Volga Ungheretti, Maritza i Fanny Caenazzo, Vinci De-polo, Enzo Giunio, Giovanna Bernardi, Tina Giunio, En-za Fabris, Menghetti, Vanja Lodi, Giulio Portolan, Car-mella La Volpicella, ob. Trojanis-Sascor, Diones Radi-zza, Andrea Perucich, Mons Giovanni Lovrovich, -iz I-TALIJE.- John Bernardi, Maria Vidovich, Gilda Stepan-cic, SS. Dominikanke iz KANADE.- Frank Banicevich, dr Frank Gjukanovich, Maria Berber, Frank Segedin, Nick Batistich, Sam Batistich, Dinko Tasovac, Davor Batis-tich, Jacqueline Zietich, iz USA.- Antony Curać, Ante Foretich, Marinko Gatti, Frank i Ivica Music, Pompeja Vidović iz AUSTRALIJE.- Ante Babin, Gordana Köllner, Lila i Nada r. Granić iz NJEMAČKE.- Antonio Zanetti iz ŠVEDEKE.- Victorio Comparach iz ARGENTINE.- Valo-ria Chambers iz ENGLESEK.-

IZ JUGOSLAVIJE

: Marija Dobriković iz OKUČANA, -

Ob. dr D. Mirošević, Tera Duplančić, Lenka Vlahović, I-vo prof Gabrić, Mons Dr Frane Franić, Anka Kaliterna, o. Vicko Tomašić, Jakica Baničević, Anka Foretić, Sve-tka Tarčić, Bepica Cvjeković, ob. Ružičić-Radanović, Stijepo Marinović iz SPLITA.- Drago Puhalo, Mari-ja Modrić iz RIJEKE.- Miro Bratoš, Magda Spasić iz ČAVTATA.- Elizabeta Ivković, Stijepo Ivančević, Mari-ja Ivković, Dr Herman Katić, Marija Gjukić, Luka Ma-ričić, Joško Lešaja, Damir i Snježana Foretić, Vesela Božinović, Marija Cviličević, Meri Petrov, Svetko prof. Tedeschi iz ZAGREBA.- S. Damjana Siketić iz VIRJA.- Berta Vigna, Marija Sessa, Nana Fabris, Marija Orepić, Vinka Gjurgjević, Ivo Fabris, Lidijsa Tasovac, Lino Dr Šapro, Tina Radić, Marija-Lujo Nodari, Vicko Fabris iz DUBROVNIKA.- Laura Janković iz CRIKVENICE.- Este-ra Čulina, Matko Župa iz GREBICA.- Blaženka Steka iz UMAGA.- Antonieta Batistić iz LUMBARDE.- Karmen Pade-lin, Frano Ladović, Dr Ivo Arneri iz ZADRA.- Marija Vidović iz VISA.- Kćeri Milosrđa, Marija Protić iz BLATA.- SS. Dominikanke iz SUBOTICE, OO. Dominikanci iz STAROG GRADA, Slavenska Fazinić iz SOLINA.- Anka Milić iz ŠIBENIKA.- Ivan Janež iz JASENICA.- Andro Milanović iz SREVNATA.- Mons Ivo Oreb iz V. LUKE.-

NEKROLOG

2. XII 1982. preminula je u zagrljaju svog Isusa č.s. MIRJANA DOMANČIĆ dominikanka u 72. god. živo-ta. Služila je Bogu i ljudima na više mjesta, pose-bno u Žrnovu. Nakon Opijela mrtvo tijelo je odpra-ćeno za Stari Grad gdje je pokopano po želji.

11. XII smireno je preminuo u Gospodinu GABRO BER-NARDI u svojoj 95. godini. Bijaše vrli majstor za fine drv. radove, a bijaše vanredno draga figura u našoj sredini kao i odličan Sasvetanin.

27. XII Gospodin je k sebi uzeo svetopisamsku "hra-bru ženu" u dobroti i razboru ZANU MATULOVIĆ u 91. godini življenja. Sprovodili smo je zahvaljujući Bogu što smo u njoj gledali dugi niz godina lik idealne žene života i vjere.

25. I 1983. predana u ruke Kristove preminula je naša sestra Ist. prav. crkve MARIJA VIDOVIĆ u 86. godini. Resile su je kreposti vjere, ljudske top-line i srdačnosti. Nakon sproveda položili smo joj mrtvo tijelo u obitelj. grobnici.

4. II smrt je dokrajčila dugo umiranje MATA MARKO-VIĆ u 59. god. života. Žalili smo njegovu preranu sm-rt kojoj je išao ususret svojim psihičkim stanjem. Bio nam je miran, dobar i ljubezan sugrađanin i kr-šćanin.

5. II preminula je u Splitu ANKA FORETIĆ supruga pk. prof Dinka, u svojoj 82. godini. Svijetlila nam je čestitim svojim životom vjere i žene pri čestim pohodima dragoj joj Korčuli. Mrtvo tijelo bi pre-vezeno k nama i nakon Opijela odpratili smo joj mrtvo tijelo na groblju.

15. II primivši sv. Sakramente preminula je MARIJA PLEŠA, starica od 83 godine. Živjela je u Žrnovskoj Banji, a sprovedena je i pokopana u Korčuli.

5.III nakon kraće bolesti preminuo je u dubrov. bolnici, sjeđinjen sa svojim Bogom, MATO PORTOLAN u 84.god. života. Njegovo vedro i šaljivo ophođenje s ljudima pobiralo je simpatije cijelog grada. Bio je vjeran Bogu i Crkvi, uostalom bio je šogor don Ivu. Čitavi ga je grad odpratio na dan njegovog pokopa.

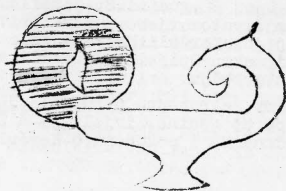
15.III Isus je skratio muke i patnje dobroj našoj IRMI MARINOVIĆ u Zadru u njezinoj 78.godini. Mrtvo tijelo bilo je prevezeno u naš grad i nakon Opijela pokopano u obitelji, grobnici.

29.III u splitskoj bolnici nenadano je preminuo LIVIO LEŠAJA u 63.god. života. Cijeli grad se zavio u bol i tugu. Vjerujemo da je s onu stranu života susreo milostivo Srce Božjeg Sina. U sprovođu je sudjelovao čitav grad i okolina.

12.IV preselio se i nebo ANTE CAREVIĆ u 71.god. življenja. Njegov lik pripadao je vijelom gradu. Bijase sakat, gluh, nijem, a u zadnje vrijeme i slijep. Ništa se u gradu i u crkvi nije događalo a da to on nije znao. Tešku gromadu životnog križa sigurno mu je Isus zamijenio životom radosti.

18.IV dovršena je životna borba i tegoba FRANE PIVAC u njezinoj 83.godini. Hrabro je snosila mnoštvo životnih križeva uz Kristovu snagu. Bila je poznata, strpljiva i hrabra.

21.IV od srčanog udara preminuo je u dubrov. bolnici PETAR ŠEPARČIĆ u 59.god. življenja. Radio je u Korčuli, a živio u kućištu. Ljudi ga pamtje kao dobrog čovjeka, radnika. Nakon sprovoda pokopasmo ga u sv. Luke u obitelji, grobnici.

SJETIMO SE I DRUGIH POKOJNIKA ČIJA SU IMENA ZAPISANA U KNJIZI ŽIVOTA :

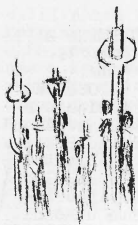
13.IX 1982. preminuo je u Pittsburghu o. BOSILJKO BEKAVAC bosanski franjevac u 75.godini. Bijase u rednik hrvat. dijela novina iseljjenika "Zajedničar". Potom je bio župni pom. St. Mary od Mercy u Pittsburghu. Živio je za Boga i za sve što je hrvatsko i jugoslavensko. Stečeni novac tražio je najviše za knjige i sumske sadnice čime je obasipao sve crkvene i društvene institucije osobito u Bosni. Imao je nepoćudljivo veliko srce dobrote, ljubavi i altruizma. Volio je Domovinu na izgledan način. Našeg čovjeka susretao je i pomagao u dalekom svijetu s puninom srca i dara. P. u m.!

17.IX poslije kratke i opake bolesti preminuo je u Hvaru DON JURAJ BELIĆ u 58.godini. Bio je župnik, kanonik i Biskup. vikar. Uz o. Biskupa bio je crkv. duša Hvara, noseći u svojoj aktivnosti osobito: vjerski odgoj mladih i svako dobro Katedrale. Živim zanimanjem pratio je i nas kao susjednu dragu Zajednicu.

15.XI Gospodin je k sebi uzeo blagu dušu MIROSLAVA ČORKOVIĆ. Preminuo je u Zagrebu u 74.godini. Bio je ugledni katolički javni radnik, stručnjak za filateliju i numizmatiku. Mnogo je pripomogao klasičirati zbirku medalja naše Rizinice. Bio nam je dragi prijatelj koji nas je kroz Lanternu uvijek živo pratio.

26.I 1983. u Bolzanu je preminula nakon dugog bolovanja naša sugrađanka GINA BERNARDI r. DAMJANOVIĆ u 69.god. života. Hrabro i kršćanski je podnosila opaku bolest. U sudbonosnim časovima bijase velikog srca i prema našoj Zajednici.

20.V -upravo saznajemo-da je iznenada preminula u Zagrebu dr DORICA MATANIĆ-TOPOLOVČAN, kći pok dr Ljerkje r. Montina, u 38.god. života. Prenerazila nas je ova nagla smrt ljubezne, vedre i plemenite Dorice. Živo nas je pratila preko Lanterne. Ostavila je tako supruga Krešimira i sina Iva.

N A TABLUNU

Bilo je to nigdi okolo godine 1926. kad su Miho-
vilci učinili najveći torac, svoj "zero" od priko
60 kila. A bila se s njim dogodila dizgracija ka-
kva se ne panti od postanka svita. Na Veli petak
Mate Kalodora i Mate Portolan bili su kalali prid
vrata vele crikve da more ulist unutra. Kako s njim
urtali skolin moj ti "zero" napuknu. Jedvice su ga
donili do kora noseći ga kako dite. A kad su ga
jopet htjeli dignut u ariju za procesjun- bidan
"Zero" se sam u sebi disfa, kako kuća od karata...
Bokunčiča voska je bilo na sve banel!

Vaja znat da je torac bi izvanke lipe izlipjen
vskom, a iznutra šupaj: drugačije ga ni Sansun ne-
bi mogao nosit.

Dakako neju Mihovilcima bila je nastala prava
pomoritat od tuge. Bilo je i plača i grubih riči.
A našlo se meju drugim brašćinama i takvih koji
su se smijali i godili...

Vajalo je ništo učinit za rifat grubu improšjun.
Sasvetani kako brašćina od prisvetega Sakramen-
ta inali su dirit čapat baldakin usrid crikve i
donit ga prid oltar Sakramenta pa pridat ga oni-
ma od poglavarstva i komune u gvantama. To je bi
kratki ali slajki put.

A moj ti Mate detto Menegalo, onako plecat i
od force, čapa za rane Jozeta Depolo Roketina i
povuka ga do baldakina. Tisne mu u ruke jedan šćap
od baldakina a drugoga izvuče od bidnoga Jakova
Onofri detto Puleta koji će mu: "Ma rojače, ali si

poludi, što to činiš?" A Mate će mu: "Biži ča, jerbo
ču te štragulat..." A potom Roketin i Mihovilac
povuču baldakin oltaru a za njima ona prestala d-
va Sasvetanina, mirno i šesno kako mirojubiva čejad.

A nakon rata, kad us ispali oni od guverna da
nosidu baldakin Sasvetanima su ostala ona dva šća-
pa otraga kako je šest, a Mihovilcima i Rokovcima o-
na dva sprida. Tako je i danas.

Tako su se stvarali diriti i užance...
Drugi pako dirit mihovilački još ni do dana da-
našnjega ustali i osigura. Rokovci ga još nećedu
da konfirmaju. Kvestjun je ko ima dirit prvi zapi-
vat Uskernu pismu na početku procesjuni. Mihovilci
govoriđu kako vaja mislit na to da oni kako najm-
laji imaju obligacjun prvi zapivat, jerbo se u cri-
kvi derži za veću čast ko je zadnji u procesjuni
oli u kantanju. Govoriđu da to ni dirit nego inkar-
rik kojega oni dragovojno držidu.

Niki pak govoriđu da Rokovci prvi pivaju ovu
pismu s Redenturam prid velim oltarom, a Mihovilci
kad izlazidu na vratima crikve. Foši bi tako bilo
đusto, ali ko će tošno oservat na roloj da se tako
zapiva in punto? I tako dolazi do kontreštri i jida,
kako ove godine. Tako je bilo i na početku proces-
juni ma i na Funat, jerbo su iza Sasvetani čapali
pivat Mihovilci. A onda se Rokovci indišpetali i
više nisu htjeli pivat.

Pače je niki Roketin jidno dobaci da ako ovako
bude do godine da će oni borami poč ča sa Redentu-
rom u salu pa da činimo procesjun i blagoslov gra-
da brez Redentura. Ali Bože deliberađ od tega, jer-
bo je jedan Sasvetanin jedva to dočeka pa reka: "A
onda ćemo mi Sasvetani iznit našega Redentura pa
neka naš blagoslivlje nan grad."

Dakako, ovo nebi bilo moguće jerbo bi se preko-
račila biskupova odluka kad je odredi da Sasveta-
ni moru nosit svoga Redentura samo rano jutron
prin Mise bez svita i popa po Rampadi i-basta-

ACELUJA

S A D R Ž A J :

RIJEČ VAMA	Str. 2
JUBILARNA SVETA GODINA	" 5
LITURGIJSKA KRONIKA	" 8
XIV POSTAJA KRIŽNOG PUTA	" 15
USKERSNUT JE NAŠ SPASITELJ	" 16
ŠTO ĆEMO SA TRADICIJAMA ?	" 18
KRONIKA DOGAĐAJA	" 20
100 GOD. JUBILEJA "SV. CECILIJE"	" 25
NAŠI SPOMENICI: JEDAN PISANI SPOMENIK	" 27
LITURGIJSKI KALENDAR	" 28
DAROVATELJI	" 29
NEKROLOG	" 31
NA TABLUNU	" 34
SADRŽAJ	" 36

naš izmjenjeni telefon: (050). 711-049

naš Račun: 3710-621/21-80270.10-80-00337-7

I.K.B. Split-podružnica Korčula, "Sv. Marko Ev."

Naslovna strana:

J. BASSANO:
PRESV. TROJSTVO
VENECIJA C. 1600.

Izdavač: Župski Ured, Korčula, ul. Biskupije – Uređuje i odgovara:
Ivo Matijaca, korčulanski opat – Uredništvo: Korčula, ul. Biskupije
– Tisak na vlastitom ciklostilu – Izlazi povremeno
